

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته حقوق خصوصی

موضوع:

حقوق فرزند طبیعی در رابطه با والدین به مقتضای قواعد اولیه و ثانویه در فقه امامیه و حقوق ایران و بررسی این حقوق در کنوانسیون حقوق کودک

نگارش: اصلان ویسی

استاد راهنما: دكتر محمد باقر پارساپور

> استاد مشاور: دکتر مهرزاد ابدالی

> > «تابستان ۱۳۸۹»

The ministry of scince Reasearch and Technology
Elm and Farhang University
(University of Sciens and culture
Non-Beneficial and Non-Governmental

Thesis

A Dissertation Submitted for an M. A in private Law

Subject

Natural child s rights in relationship with parents considering primary and secondary s Laws in Imamieh jurisprudence and Iran Law and reviewing this law in the convention on the right s of the child.

By:

Aslan Veisi

Thesis Advisor:

Dr. mohammad Bagher Parsapour

Consulting Advisor:

Dr. Mehrzad Abdali

Summer ۲۰۱۰

Summary

Being born as a natural children is a jocial and legal phenomenon. Because these children are the offsprings of an illitrated sexual relationship, those who had fornicathon would be sentenced, and due to ill consequences of unlawful sexual relationship in Iran law and in Imamieh jurisprudence, it is difficult to validate the bloodkinship between the child and his/her parents and bind them to do legal duties. Most experts believe that these parents don't have a legal duty, but it is necessary to reviewe this problem and its basis that means we have to pay attention to these innocent children and their difficulties as a member of society. They are known just they are related to their parents in law and custom and the Legislator of Iran has prescribed that the bloodkinship of these children is not acceptable, it means they can not inherit. Therefore, the parents who give birth to these children have to do legal duties such as supervision, guardianship and ... like the other parents, as a result the legal duties for parents are in the same pool. Although, the clear order of law says they cannot inherit from eachother. The judical has accepted this interpretation. Moreover, the second rules such as "La zarar" and "Nafie osr va haraj" means "no harm" and "no difficulty" causes to abolish this judgment temporarily which says the bloodkinship shoud be legal. On the other hand, Islamic Repoblic of Iran has joined the convention on the rights of the child and the parliament has passed this convention as an official text. The execution of this convention according to the rule of Non-Discrimination causes that the natural children profit from the rights which are inserted in convention like the other children.

 $\label{eq:convention} \mbox{Key words: } \mbox{\bf Bloodkinship} - \mbox{\bf Natural child} - \mbox{\bf fornication} - \mbox{\bf convention on} \\ \mbox{\bf the rights of the child} - \mbox{\bf second rules.}$

٥

چکیده

تولُّد اطفال طبیعی (نامشروع) پدیدهای حقوقی و اجتماعی است. به لحاظ منشا غیرقانونی این اطفال و لزوم مجازات والدين و آثار سوء چنين روابطي، در فقه اماميه و حقوق ايران پذيرش والدين و تحمیل تکلیف بر آنان در قبال فرزند طبیعی با اشکال و تردید جدی مواجه است. مشهور معتقد به فقدان تكليف قانوني براي والدين مي باشد؛ واكاوي مساله و بررسي مباني اين اعتقاد و توجّه عميق به مشکلات این کودکان بیگناه به عنوان عضوی از جامعه ضروری به نظر می رسد. این فرزندان نیز در عرف و شرع منتسب به والدين هستند و قانونگذار ايران نيز در حكم عدم الحاق صرفاً به ارث نظر داشته و نسب را نفی ننموده است؛ بنابراین والدین طبیعی که سبب وجودی این کودکان هستند مشمول عمومات ادله ی شرعی و قانونی بوده و همانند سایر والدین قانونی مکلّف به اجرای تکالیف قانونی و شرعی مانند ولایت، حضانت و ... در رابطه با فرزند طبیعی می باشند. هر چند به دلالت اخبار و حكم صريح قانوني توارث بين آنان منتفي است؛ رويّه ي قضائي نيز بدين معنا اعتقاد يافته است. به علاوه در فرض پذیرش مشهور، قواعد ثانویّه از قبیل قاعده ی لاضرر و نفی عسروحرج موجب رفع حکم "شرطیّتِ مشروعیّت برای ترتب آثار" بر نسب (طبیعی و عرفی) کودک ضعیف و ناتواناند. از سوی دیگر پذیرش کنوانسیون حقوق کودک توسط دولت جمهوری اسلامی ایران و تصویب آن توسط مجلس به عنوان متنی قانونی و لزوم اجرائی نمودن آن با لحاظ اصل عدم تبعیض، موجب برخورداری اطفال طبیعی از حقوق مندرج در کنوانسیون همانند اولاد مشروع میباشد. واژگان كليدى: نسب، فرزند طبيعي، ناشي از زنا، كنوانسيون حقوق كودك، قواعد ثانويّه

فهرست اجمالي مطالب

صفحه	عنوان
1	مقدّمه
٦	فصل اول- نسب (مفهوم و آثار)
V	١-١) مفهوم نسب
٩	١-٢) منشا نسب
	۱-۳) عوامل مؤثّر در نسب
١٣	۱-۲) ماهیّت نسب (طرح دیدگاهها)
1V	١-٥) مرجع پذيرش نسب
19	۱-٦) اقسام نسب و مقایسهی آنها
	٧-١) مفهوم كودك طبيعى
٣٣	۱-۸) مشروع سازی نسب از دیدگاه حقوق تطبیقی
	فصل دوم– نحوه ی انتساب طفل به پدر و مادر طبیعی در فقه و ·
٣٦	۱–۲) نسب ناشی از زنا در فقه
٣٦	۱–۱–۲) دیدگاه مشهور و دلایل آن
٤٤	۲-۱-۲) دیدگاه مخالفین و دلایل آن
	۲-۲) نسب ناشی از زنا در حقوق
	فصل سوم– وضعیّت حقوقی طفل طبیعی
٦٧	۱-۳) رویکر د سنتی (حمایت ها و محرومیّت ها)

٦٧	۱–۱–۳) حمایتها
٦٧	۱–۱–۱۳) رویکرد فقه امامیه و قانونگذار ایران
۸۹	۲–۱–۱–۳) رویکرد دکترینِ مبتنی بر دیدگاه سنّتی
۹٦	۲–۱–۳) محرومیّتها (محرومیّت از ارث)
1.7	٢-٣) رويكرد نوين
1.7	۱–۲–۳) نقش قواعد ثانوی در نسب و آثار آن
119	۲–۲–۳) رویکرد رویّهی قضایی
170	٣-٢-٣) نقش حمايتي كنوانسيون حقوق كودك
127	نتيجه
101	پى نو يس ها
179	فهرست تفصیلی مطالب
179	فهرست منابع

علائم و اختصارات

جلد	ج
چاپ	
شماره	ش
صفحه	ص
رجوع كنيد	ر. ک
قانون اساسى	ق. ا
قانون آیین دادرسی مدنی	
قانون تشکیل دادگاه های عمومی و انقلاب	ق. ت.د. ع. ا
قانون ثبت احوال	ق. ث. ا
قانون مدنی	ق. م
قانون مجازات اسلامي	ق. م. ا
قانون مسئولیّت مدنی	ق. م. م

مقدمه

١) تعريف موضوع

در تمامی جوامع و از جمله جامعه ی ایران خواه ناخواه در اثر ارتباطات نامشروع اطفالی خارج از دایره ی روابط خانوادگی و شرعی متولّد می شوند. صرف نظر از علل فردی و اجتماعی این رویداد و با وجود آن که زشتی و نادرستی اقدام والدین چنین اطفالی بر هیچ کس پوشیده نیست، جامعه در عمل نمی تواند وجود این کودکان بیگناه را نادیده انگارد و باید به ارزشها و نیازهای انسانی آنان توجّه نماید. از آنجا که بخش بزرگی از حمایت فردی و اجتماعی در رابطهی فرزند با پدر و مادر تامین می گردد و والدین نقشی اصیل در تربیت و تعلیم و جامعه پذیری فرزندان دارند؛ حقوق و تکالیف متقابل آنان جایگاهی ویژه دارد. در مورد فرزند طبیعی این حقوق و تکالیف نیاز به بررسی جدی تر و عمیقتری دارند زیرا تصور بر آن است که چنین فرزندی رابطهی حقوقی خاصی که سایر فرزندان با والدین خویش دارند (نسب) را ندارد و رابطهی او با صاحبان نطفه اش صرفاً طبیعی و خونی است، والدین خویش دارند (نسب) را ندارد و رابطهی او با صاحبان فرزند نمی باشد.

به هر حال موضوع اصلی این تحقیق حقوق فرزند طبیعی در رابطه با انسانهایی است که موجب تولّد او شدهاند.

۲) علّت انتخاب موضوع

در حالی که برخی صاحبنظران معتقد به نقض ساختاری حقوق کودک در ایران هستند و قوانین موجود را فاقد قابلیّت لازم در ایجاد بستر مناسب برای سلامت و رشد روحی و جسمی کودکان و نیز حمایت از مصالح واقعی آنان میدانند، در بهرهمندی فرزندان طبیعی از این حداقلهای قانونی بخصوص در دوران کودکی که تحت حمایت بودن ضروری و اجتناب ناپذیر است تردید وجود دارد به نظر میرسد نفرتی که بحق از عمل زشت و مذموم "زنا" در جامعهی اسلامی وجود دارد موجب این تردیدها گردیده است؛ در حالی که خداوند متعال حتّی در موارد دشمنی ما را به عمل به مقتضای عدالت، فرا میخواند. به نظر میرسد اگر دشمنی با فعل زناکار و لزوم مجازات او به ترک عدالت نسبت به اطفال معصوم و بیگناه حاصل از عمل زنا منجر شود مصداقی از آیهی شریفه تحقیق مییابد. از سوی دیگر چنین اعمال نظری در عمل به معنای تسرّی دادن مجازات گناهکاران به شخصی بیگناه است که مخالف با مدلول صریح آیات کتاب خدا مبنی بر عدم تحمّل مجازات و وزر کسی توسط غیر او است. ۲

اگر به وضعیّت فعلی این اطفال که بخشی از آن ناشی از قانونگذاری و بخشی ناشی از نقص در قوانین و البته بخشی هم ناشی از عرف و اعتقادات عمومی است توجّه نماییم به راحتی به سر نوشت اسف بار و غیر قابل تحمّل این کودکان بی پناه که گهگاه شمّهای از آن دیده یا شنیده می شود پی می بریم. اتّفاقاتی مانند سقط این اطفال و قتل آنان پس از تولّد، اقدام به خود کشی توسط آنان و حتّی گاه اقدام به قتل والدین و ... نتیجه ی وضعیّت حقوقی نامناسب این کودکان است. در خوشبینانه ترین حالت اگر هیچ یک از این اتّفاقات برای این کودکان پیش نیاید، آنان افرادی جامعه گریز و جامعه ستیز خواهند شد و از همین جا است که معضل کودکان خیابانی یا اطفال بزهکار قورّت خواهد گرفت.

نگارنده بر اساس نص و عقل بر آن است که این اطفال نیز همانند سایر کودکان با فطرت الهی متولّد می شوند و والدین و جامعه باید محیط تربیتی مناسبی را برای رشد استعدادهای انسانی آنان فراهم آورند. بنابراین علّت انتخاب موضوع کمک به بهبود وضعیّت حقوقی و اجتماعی این اطفال به عنوان موجوداتی دارای فطرت الهی و ارزشهای انسانی است.

١-"و لا يجرمنكم شنئان قوم على ان لا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوى".

٢- " ولا تزر وازرهٔ وزر اخرى".

٣- "كل مولود يولد على الفطرة".

۳) بیان پرسشهای اصلی تحقیق

مسائلی که این تحقیق درصدد یاسخگویی بدانها است عبارتند از:

یکم - در فقه امامیه و حقوق ایران نحوهی انتساب اطفال نامشروع به والدین آنان چگونه است و چه آثاری بر این انتساب مترتب می گردد؟

دوم - نقش رای وحدت رویّه ی هیات عمومی دیوانعالی کشور به شماره ی ۱۳۷۲/۶/۳-۳۱۷ که مبتنی بر نظر حضرت امام خمینی (ره) است در تامین حقوق اطفال نامشروع چیست و قلمرو اصلی آن تا کجا است؟

سوم- رویکرد کنوانسیون حقوق کودک نسبت به حقوق اطفال نامشروع چگونه است؟ حقوق داخلی ایران تا چه حد با مقررات کنوانسیون سازگار است؟

٤) فرضيههاي تحقيق

یکم - مشهور فقهای امامیه و ظاهر ماده ی ۱۱۹۷ قانون مدنی طفل نامشروع را به والدینش منتسب ندانستهاند لذا ترتب آثار بر نسب معدوم ممکن نیست؛ اما برخلاف مشهور و ظاهر ماده ی مذکور فرزند نامشروع هم فرزند است و جز در مورد توارث در تمامی حقوق با طفل مشروع برابر است.

دوم- رعایت رای وحدت رویهی هیات عمومی دیوان عالی کشور تنها در قلمرو مورد عملی آن (صدور شناسنامه برای طفل نامشروع) برای دادگاهها الزامی است و آنها الزامی در تبعیّت از مبانی و استدلالهای مقدّماتی آن ندارند.

سوم- کنوانسیون حقوق کودک بر رفع هرگونه تبعیض در برخورد با کودکان براساس نحوه ی تولّد و به عبارتی بر تساوی اطفال شرعی و غیر شرعی در برخورداری از حقوق مندرج در کنوانسیون تاکید دارد؛ در وضعیت فعلی حقوق ایران با کنوانسیون حقوق کودک همخوانی ندارد.

٥) پیشینهی تحقیق و نوآوری آن

در زمینه ی اصل موضوع که حقوق اطفال نامشروع است پایان نامههایی در دانشگاههای مختلف با عناوین متفاوت و گاه در بحث تطبیقی به انجام رسیده است. کتابهایی نیز از جمله کتاب "وضع حقوقی اطفال نامشروع در حقوق سویس و فرانسه" تالیف دکتر فاطمه زارعی، با نگاه به حقوق خارجی در این زمینه نگاشته شده است. در این منابع به صورت عمقی و با نگاه موشکافانه و مبنایی به اصل موضوع علّت تفاوت حقوقی اطفال نامشروع با اطفال مشروع (بحث نسب) پرداخته نشده است و بزرگی نام قائلان به فقدان نسب محقّقین را از غور در اصل مساله بازداشته است؛ ضمن آن

که معنای عدم انتساب شرعی فرزند نامشروع به والدین به خوبی تشریح و بیان نگردیده و نیز تکالیف عمده والدین در قبال فرزندان بر مورد فرزند نامشروع تطبیق داده نشده است.

با وجود آن که تا پیش از صدور رای وحدت رویّهی پیش گفته حقوقدانان در این که طفل نامشروع حقی نسبت به والدینش داشته باشد بشد ت در تردید بودند با صدور رای وحدت رویّه مشکل را حل شده انگاشتهاند؛ درحالی که با توجّه به رای مذکور و قلمرو قانونی آراء وحدت رویّه به نظر می رسد این اندیشه خالی از اشکال نباشد و این رای کمک چندانی به درک مساله و حمایت قانونی از این اطفال نمی نماید. البته محاکم درعمل با رعایت مبانی این رای بخصوص فتوای حضرت امام خمینی (ره) درصدد احقاق حقوق و حمایت از این اطفال بر می آیند که توجیه و تفسیر این رویّهی مساعد و تقویت بسترهای آن نیز ضروری به نظر می رسد. براین اساس تحقیق با در نظر گرفتن قواعد و مقررات موجود درصدد ارائه ی ابزارهای تفسیری صحیح و عادلانه برای کاهش تبعیض ها بین فرزندان مشروع و نامشروع می باشد.

به هرحال تحقیق از نقطه نظر نحوه ی انجام و ابزارهای تحقیق، نوآوری و ویژگی جدیدی ندارد اما به لحاظ نگاه عمیقتر به موضوع و کنکاش در مبانی و تئوری های موجود در خصوص موضوع، حتّی واکاوی مسائلی که برخی آنها را حل شده و غیر قابل خدشه میدانند، در نتایج به دست آمده قابل توجّه است.

٦) نوع تحقیق، روش انجام و ابزار گردآوری اطلاعات

تحقیق حاضر از نوع کاربردی است؛ در عمل و در حوزه ی تقنین شاهدیم که به دو شکل قوانین برمبنای نیازهای جامعه تصویب می شوند. گاه در جامعه نیازی شکل گرفته و با قویّت یافتن و بزرگ شدن، قانونگذار چارهای جز تجدید نظر در قوانین سابق نمی بیند و گاه قانونگذار با پیش بینی هایی، خود را در آینده مواجه با مسالهای می بیند و براین اساس قوانین لازم را تصویب می نماید تا در برخورد با این مساله مواجه با مشکلات غیر قابل حل نگردد. بخصوص در شکل دوم تصویب قوانین مشاهده می شود که دولت با امکانات زیادی که در دست دارد به تبیین عللی می پردازد که تصویب قانون را ایجاب می نماید و بتدریج عقاید عمومی را با خود همراه ساخته و تا حد زیادی اندیشههای مخالف را اقناع می نماید. با امید به هر دو شکل تصویب قانون، این تحقیق در مقام تئوری پردازی و ایجاد اندیشههای جدید و نیز تقویت اندیشههای مفید موجود و مورد مناقشه قرار دادن اندیشههای نادرستی است که ممکن است وجود داشته باشد، تا علاوه برآن که به عنوان تحقیقی کاربردی در

جهت تفسیر عادلانه توسط مقامات قضایی مورد استفاده قرار گیرد، بتواند به گذر از رویّهها و احکام و افکاری که غیر قابل خدشه به نظر می آیند کمک شایانی نموده و در بحث تقنین نیز اثر گذار گردد.

با توجه به دو کاربرد اصلی تحقیق یعنی تقنین و بهبود تفسیرهای قضایی، واضح است که ارگانهای در گیر با این دو مساله یعنی مجلس و مؤسسات مرتبط با آن و نیز قضات دادگاهها به عنوان مجریان و مفسران قانون می توانند بهره برداران اصلی نتایج حاصل از این پایان نامه باشند.

روش انجام تحقیق روش تحلیلی- توصیفی (تحلیل مساله، طرح آراء و نقد و تحلیل نهایی آنها) بوده و برای گردآوری اطّلاعات از روش کتابخانهای (استفاده از کتب موجود در کتابخانهها، کتب الکترونیکی، نشریّات و مقالات حقوقی، اینترنت و سایر منابع مکتوب) استفاده شده است.

٧) مشكلات تحقيق

مشکل اساسی نگارنده در جریان تحقیق، کمبود منابع فقهی ترجمه شده و در دسترس نبودن متون موجود و نیز نبود منابع طبقه بندی شدهای بود که اقوال فقها و استدلالهای آنان را در موضوع تحقیق گرد آورد. به علاوه ضعف نسبی توان ترجمه و اعمال نظر فقهی و اصولی در مطالب عنوان شده مشکل عموم دانشجویان است که نگارنده نیز با آن در جریان تحقیق مواجه بود؛ بااین اوصاف تلاش نگارنده بر آن بوده تا با استعانت از خداوند و یاری اساتید دلسوز این مشکلات موجب وهن نظرات و کوته بینی نگردد.

٨) بيان فصل بندي اجمالي تحقيق

تحقیق در قالب سه فصل میباشد:

فصل اول به کلّیات اختصاص یافته که در آن به مفهوم و ماهیّت نسب، اقسام نسب و وجوه افتراق هر قسم با قسم دیگر پرداخته شده است. در فصل دوم نسب ناشی از زنا از دیدگاه فقهی (مشهور فقها و نظر مخالفین) و حقوقی (مواد قانونی) بررسی میگردد و در فصل سوم وضعیّت حقوقی طفل طبیعی از دو دیدگاه سنّتی و نوین مورد بررسی قرار میگیرد: در رویکرد سنّتی از منظر فقه امامیه و قوانین، حمایتها و محرومیّتهای حقوقی فرزند طبیعی بررسی میگردد و سپس نظریاتِ دکترینِ مبتنی بر دیدگاه سنّتی برای حمایت از این فرزندان بیان خواهد شد. سپس رویکرد نوین تشریح خواهد شد: ابتدا نقش قواعد ثانوی در نسب و آثار آن و سپس نقش حمایتی رویّهی قضایی (رای وحدت رویّه) بیان میگردد؛ در نهایت نیز به نقش حمایتی کنوانسیون حقوق کودک از حقوق اطفال طبیعی پرداخته خواهد شد.

فصل اول:

نسب (مفهوم و آثار)

1-1) مفهوم نسب

عنوان نسب، مفهومی است که موجب ترتب آثار متعددی است که در کتاب هشتم و نهم قانون مدنی و قوانین مختلف به فراخور مطلب بیان گردیده اند. با وجود این که باب اول از کتاب هشتم قانون مدنی ایران به احکام نسب اختصاص یافته است اما قانونگذار هیچ گونه تعریفی از نسب ارائه ننموده است. این رویکرد تکرار همان رویهای است که شارع مقدس در باب نسب در پیش گرفته است و در کتاب و سنّت (قرآن کریم و روایات موجود) نیز تعریفی از نسب نمی یابیم. فقها و حقوقدانان با لحاظ اهمیتی که برای این مفهوم قائلند در ارائه ی تعاریفی از نسب اهتمام نمودهاند که در ادامه به برخی از آنها اشاره خواهد شد.

در مورد مفهوم لغوى نسب گفته شده است:

- "نسب از نظر لغوی به معنای قرابت و علاقه و رابطه ی بین دو شیء است و در زبان فارسی آن را نژاد می گویند."

- نسب، پیوند دادن چیز یا کسی به چیز و یا کس دیگر، برای توضیح و تمیز است؛ مانند انتساب شخص به پدر و مادر یا قبیلهای مشخص و یا انتساب مصنوع به سازنده یا محل تولید آن."

اما درخصوص مفهوم اصطلاحي نسب، فقها و حقوقدانان عبارات مختلفي به كار برده اند:

- "نسب، قرابت موروثی است که انسان تسلّط و تصرّفی در آن ندارد."⁴

- "نسب، امری است که بواسطهی انعقاد نطفه از نزدیکی زن و مرد بوجود می آید. از این امر، رابطه ی طبیعی خونی بین طفل و آن دو نفر، که یکی پدر و دیگری مادر می باشد، موجود می گردد. "٥

۱– "فلان یناسب فلانا، فهو نبسیبه: ای قریبه"، الزبیدی، تاج العروس، ج۲، دار الفکر، [بی چا]، بیروت، ۱٤۱٤ق، ص ٤٣٠

۲- سید علی علوی قزوینی، مقالهی "آثار حقوقی تلقیح مصنوعی انسان"، روشهای تولید مثل انسانی از دیدگاه فقه و حقوق، چ۱، تهران، ۱۳۸۰، ص۱۹۰۰

٣- الشيخ الطريحي، مجمع البحرين، ج٤، مكتب النشر الثقافة الاسلامية، ج٢، [بي جا]، ١٤٠٨ق، ص ٣٠١؛ السمعاني، الانساب، ج١، دارالجنان للطباعة و النشر و التوزيع، ج١، بيروت، ١٤٠٨ق، ص٥

٤- محمد قلعجي، معجم لغة الفقها، دارالنفائس للطباعة و النشر و التوزيع، چ٢، بيروت، ٤٠٨ اق، ص٤٧٨

٥- حسن امامي، حقوق مدني، ج٥، انتشارات اسلاميه، چ١٣، تهران، ١٣٧٨، ص١٦٠

- "نسب به معنی خاص، عبارت است از رابطهی پدر فرزندی یا مادر فرزندی و به دیگر سخن، رابطهی طبیعی و خونی میان دو نفر است، که یکی به طور مستقیم (بدون واسطه) از صلب یا بطن دیگری به دنیا آمده است."

- "نسب عبارت است از منتهی شدن ولادت شخصی به دیگری، مانند پدر و پسر یا انتهای ولادت دو شخص به ثالث (مانند دو برادر و پدر آنان، که جامع نسب آن دو است.) با صدق عرفی عنوان نسب، "به وجه شرعی یا آنچه در حکم آن است. "¹

در تمامی تعریف هایی که بیان شد توجّه اصلی نویسندگان به همان معنای عرفی نسب بوده است. البته در برخی تعاریف میان منشا و اثر خلط شده است؛ از باب مثال در تعریف نسب به "تصال ولادت" یعنی متولّد شدن یک انسان از انسانی دیگر، این توهّم ایجاد میگردد که نسب همان تولّد یعنی رابطهی تکوینی (شکل گیری نطفهی شخص از اسپرم پدر و تخمک مادر) است؛ یا در تعریف "رابطهی طبیعی خونی" و عباراتی از این دست هم همان اشکال تعریف قبلی قابل مشاهده است؛ گویا رابطهی منطقی نسب و ولادت تساوی است و رابطهی خاص موجود (نسب) از امور واقعی و تکوینی است.

تردیدی نیست که نسب رابطه ای خاص است؛ اما این رابطه ی خاص امری خارجی و ملموس و از امور واقعی نیست؛ بنابراین رابطه ی طبیعی و خونی یا همان ولادت را نمی توان نسب دانست. به این ترتیب می توان ادعا نمود که در تعاریف مذکور میان منشا نسب یعنی رابطه ی تکوینی موجود و نسب یعنی امری که از این تکوین و تکوّن حاصل می شود $^{\circ}$ تفاوتی دیده نمی شود که صحیح نیست. $^{\circ}$

۱- نسب در معنای خاص، علاقه و رابطهی خونی و حقوقی موجود بین دو نفر است که در اثر تولّد یکی از صلب یا بطن دیگری بوجود می آید؛ اما نسب عام که مترادف با قرابت نسبی است در اثر تولّد یکی از دیگری یا تولّد آن دو از شخص ثالثی بوجود می آید. رجوع کنید به اسداله امامی، مطالعهی تطبیقی نسب در حقوق ایران و فرانسه، مجموعهی حقوق تطبیقی ش ۵، چاپخانه موسوی، تهران، ۱۳٤۹، ص ۹.

۲- سید حسین صفایی و اسداله امامی، حقوق خانواده، ج۲، انتشارات دانشگاه تهران، چ۱، تهران، ۱۳۷۶، ص ۳۹.

٣- در اينجا به ظاهر شيخ تعريف به معرّف نموده است.

٤- "و هو الاتصال بالولادة بانتهاء احد الشخصين الى الآخر كالاب و الابن، او بانتهائهما الى ثالث مع صدق النسب عرفا على الوجه الشرعى او ما في حكمه."، شيخ الجواهري، جواهرالكلام، ج ٣٩. دارالكتب الاسلاميه، چ٣. تهران، ١٣٦٨، ص٧.

۵- این که نسب حاصل در اثر تولد امری انتزاعی است یا اعتباری در ادامه بدان پرداخته می شود.

٦- سيد على علوى قزويني، پيشين.

علّت وجود چنین اشکالاتی در تعریف نسب را میتوان تاثیر عوامل متفاوت تکوینی، عرفی و قانونی (شرعی) در این مفهوم دانست؛ هر چند در نحوه ی دخیل بودن این عوامل بخصوص عنصر قانونی در شکل گیری مفهوم نسب نیز اختلاف وجود دارد. در نتیجه مفهوم نسب ماهیّتی به ظاهر ساده اما در واقع پیچیده یافته است و بسیاری به راحتی در بحث نسب بیراهه پیمودهاند. بنابراین در ادامه باختصار به این عوامل و نقش آنها در نسب پرداخته و سپس در مقام نتیجه گیری تعریفی مناسب از نسب ارائه خواهد شد.

1-1) منشا نسب

1-٢-١) تولّد

بی تردید جنین هر انسانی ناشی از لقاح و پیوند طبیعی (در اثر رابطه ی جنسی) یا غیر طبیعی (به واسطه ی وسائل پزشکی و آزمایشگاهی) نطفه ی یک زن و یک مرد است. بنابراین هر انسانی با لحاظ ایجاد گامت او از دو نطفه که یکی متعلّق به مادر و دیگری متعلّق به پدر است، نوعی رابطه ی طبیعی و خونی با صاحبان نطفه پیدا می کند. این رابطه ی طبیعی که در واقع از امور عینی و واقعی است را "ولادت" یا "تولّد" می نامند. به این اعتبار، والد (پدر) کسی است که طفل از اسپرم او متکوّن شده باشد و والده (مادر) نیز کسی است که طفل از تخمک او اختلاط یافته باشد.

از آنجا که در روند طبیعی، این لقاح و تکوّن نطفه و نیز رشد و طی مراحل جنینی و در نهایت زایش در محیط رحم مادر رخ می دهد، زایش طفل از یک زن اماره بر آن است که نطفه نیز از همین زن بوده است و بر مبنای همین غلبه به طور متعارف زایش و تولّد در یک معنا به کار می رود؛ بنابراین زنی که طفلی را زاییده است والده و مادر او می باشد، هر چند خلاف این غلبه نیز امروزه با

۱- ر. ک به پی نویس شمارهی ۱.

۲- محمدرضا رضانیا معلم، مقالهی "وضعیت حقوقی (نسب) کودک ناشی از انتقال جنین"، روشهای تولید مثل انسانی از دیدگاه فقه و حقوق،
 ص۳۲۷.

۳- قرآن کریم نیز در آیهی شریفهی "ان امهاتهم الا اللائنی ولدنهم"(مجادله/۲) ظاهراً ولادت و زاییدن را در معنایی واحد استعمال نموده است.

وسایل علمی و لوازم پزشکی جدید تحقق یافتنی است و ممکن است تخمک طفل متولّد شده به زنی غیر از زنی که جنین از او زاییده شده است تعلّق داشته باشد؛ در این صورت می توان گفت که طفل از زن صاحب نطفه متولّد شده است، هر چند زنی دیگر او را زاییده است. پس بر اساس آنچه تا کنون گفته شد ملاک "تولّد" ترکیب جنین از نطفه ی والد است.

۲-۲-۱) دیدگاه قرآن کریم

در آیهی ۵۵ سورهی مبارکهی فرقان، با تعبیری زیبا منشا پیدایش نسب بیان گردیده است: "و هُو الذی خَلق مِن الْماءِ بَشَراً فَجَعَلهُ نَسَبًا و صَهْراً..." یعنی: و اوست آنکه از آب بشری آفرید و او را دارای خویشاوندی نسبی و دامادی قرار داد. درک و تاویل این آیه، کمک شایانی در تشخیص منشا نسب مینماید:

در این آیهی شریفه "جعل نسب" متفرّع بر "خلق از ماء" شده است که در معنای "ماء" دو احتمال مطرح است:

احتمال اول - مطلق آب: در تایید این احتمال به آیهی ۳۰ سورهی مبارکهی انبیاء استناد می گردد. آ با پذیرش این احتمال آیه دلالت بر آن دارد که خداوند متعال، همان گونه که حیات موجودات را به آب وابسته نموده است، حیات جسمانی انسان را وابسته به آب و جسمانیّت او را تشکیل یافته از آب قرار داده است.

احتمال دوم – نطفه: یعنی خداوند انسان را از نطفه آفریده است؛ مؤیّد این معنا آیه ی ۲ سوره ی مبارکه ی انسان است؛ 7 شیخ طوسی 3 و مرحوم علّامه طباطبایی 9 این احتمال را تقویت می نمایند.

۱- امروزه ممکن است با وسایل جدید نطفه ی لقاح یافته ی زنی را در رحم زن دیگری قرارداد؛ در این حالت به طور قطع صاحب نطفه مادر طفل متولد شده است، هر چند آثار تغذیهی این جنین از رحم اجارهای قابل بحث است.

٢- "و جعلنا من الماء كل شيء حي".

٣- "انا خلقنا الانسان من نطفه امشاج".

٤- "تم قال تعالى و هو الذى خلق من الماء بشراً يعنى من النطفة"، شيخ طوسى، تبيان، ج٧، دار احياء التراث، چ١، [بى جا]، ١٤٠٩ ق، ص ٤٩٩
 ٥- "و المراد بالماء النطفه"، علامه طباطبائي، تفسير الميزان، ج١٥، منشورات جماعة المدرسين فى حوزه العلميه، [بى چا]، قم، [بى تا]، ص ٢٢٩

به هر حال چون در آیه "جعل" متفرّع بر "خلق از ماء" شده است، احتمال اول تضعیف شده و احتمال دوم تقویت می گردد. بنابراین از آیهی شریفه چنین استفاده می شود که نسب انسان حالت تغییر یافتهای از نطفه است و از غیر آن نشات نمی گیرد؛ به عبارت دیگر بر مبنای منشا تکوینی انسان (ولادت و تکوّن از نطفه ی انسانی دیگر)، میان صاحب نطفه و شخص متخلّق از این نطفه، نسب پذیرفته می گردد.

این استفاده از آیه همان برداشت و درک عرفی از نسب است؛ بنابراین برداشت در جایی که ولادت موجود نباشد به هیچ وجه نمی توان نسب را پذیرفت. مؤید قرآنی این سخن آیات ٤ و ٥ سوره ی مبارکه ی احزاب است که حکم صریح اسلام را در مورد فرزندخواندگان بیان می دارد و ایجاد نسب در اثر فرزندخواندگی را رد می کند. در نتیجه باید گفت که از دیدگاه شارع مقد س تنها منشا نسب ولادت است و در جایی که تولّد با ضابطهای که بیان گردید وجود نداشته باشد، نسب را نمی توان برقرار نمود.

1-8) عوامل مؤثّر در نسب

از آنجا که برای شناسایی ماهیّت نسب و ارائه ی تعریفی جامع و مانع، درک عوامل مؤثّر در شکل گیری نسب و تاثیر آن ضروری به نظر میرسد، در این مبحث به بیان عواملی که در تحقّق و شکل گیری نسب یا نفوذ و اعتبار آن از منظر قانونگذار به نحوی دخیلاند پرداخته می شود. برخی از این عوامل را می توان به عنوان عامل شکل دهنده ی این عوامل را می توان به عنوان عامل شکل دهنده ی ماهیّت (عنصر ماهوی) و برخی دیگر را می توان به عنوان عامل رسمیّت یافتن نسب شناخت.

(-۳-1) عامل تولّد (منشا تکوینی)

از نظر دانش زیست شناسی و پزشکی منشا پیدایش و ماده ی تشکیل دهنده ی جنین، اسپرم پدر و تخمک مادر است و همان گونه که پیشتر گفته شد، وجود این رابطه ی طبیعی بین شخص و والدینش

١- "و ما جعل ادعيائكم ابنائكم ذلكم قولكم بافواهكم و الله يقول الحق و هو يهدى السبيل ادعوهم لآبائهم هو اقسط عند الله".